

ЗАТВЕРДЖЕНО

**Вченою радою ДНУ ПБП НАПрН
України, протокол № 1 від 2.06.2026**

Голова вченої ради

Володимир ПИЛИПЧУК

СТРАТЕГІЯ

**розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації,
безпеки і права Національної академії правових наук України»
на 2026 – 2030 роки**

1. Загальні положення

1.1. Ця Стратегія визначає основні засади, принципи, завдання, пріоритети і напрями розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» (далі – Інститут) на 2026 – 2030 роки в контексті розбудови інформаційного суспільства та суспільства знань; розвитку суспільних відносин в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації, поширення інформаційних (цифрових) технологій та штучного інтелекту; правового забезпечення у сферах національної безпеки і оборони, європейської та євроатлантичної інтеграції України.

1.2. Правову основу Стратегії становлять:

– Конституція України, закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, національних галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», «Про вищу освіту», «Про національну безпеку України», «Про оборону України», «Про основи національного спротиву», «Про інформацію», «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» та інші законодавчі акти;

– укази Президента України «Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30 вересня 2019 р. № 722; «Про Національну стратегію у сфері прав людини» від 24 березня 2021 року № 119, «Про Стратегію людського розвитку» від 02 червня 2021 року № 225, «Про Стратегію національної безпеки України» від 14 вересня 2020 року № 392, «Про Стратегію воєнної безпеки України» від 25 березня 2021 року № 121; «Про Стратегію інформаційної безпеки України» від 28 грудня 2021 року №

685, «Про стратегію кібербезпеки України» від 26 серпня 2021 № 447, «Про Стратегію забезпечення державної безпеки» від 16 лютого 2022 року № 56;

– постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні» від 30 квітня 2024 року № 476; «Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року» від 03 березня 2021 року № 179; розпорядження Кабінету Міністрів України від 31.12.2024 р. № 1351-р «Про Стратегію цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року»; розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 85-р «Про утворення Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України»;

– Меморандум про взаємодію Апарату Верховної Ради України і Національної академії правових наук України, Меморандум про взаємодію Урядового офісу європейської та євроатлантичної інтеграції і Національної академії правових наук України, Меморандум про взаємодію Збройних Сил України і Національної академії правових наук України, Стратегія розвитку Національної академії правових наук України на 2026 – 2030 рр., Статут Національної академії правових наук України і Статут Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України».

1.3. Реалізація Стратегії, подальша наукова діяльність та розвиток Інституту у 2026 – 2030 роках здійснюються на засадах: *наукового самоврядування; сприяння творчому ставленню працівників до наукової діяльності та підвищенню їх професійної кваліфікації; забезпечення права вчених на власну наукову позицію; підтримки й заохочення творчого зростання наукової молоді; поєднання суспільних та особистих інтересів наукових працівників.*

2. Основні результати реалізації Стратегії розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» на 2021 – 2025 роки.

Створення згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 85-р й за підтримки президії НАПрН України Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» напередодні розв'язаної рф повномасштабної війни проти України та покладання на Інститут організації досліджень з проблем правового забезпечення в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації, у сферах національної безпеки та оборони виявилися своєчасними і вкрай необхідними, а реалізація Стратегії розвитку ДНУ ПБП НАПрН України у 2021 – 2025 роках сприяла отриманню таких *ключових здобутків:*

1) підготовлено, проведено публічне науково-експертне опрацювання й надано до профільних комітетів Верховної Ради України та інших органів державної влади, суб'єктів сектору безпеки і оборони комплекс пропозицій щодо формування державної політики та розвитку систем національної, воєнної, інформаційної та кібернетичної безпеки в умовах розгорнутої рф збройної агресії, інформаційної та кібервійни проти України;

2) розроблено низку законопроектів з питань забезпечення національної, інформаційної та кібербезпеки; відновлення системи військової юстиції (у складі військових судів, військової прокуратури, військової поліції, спеціалізації адвокатури); проходження військової служби; запровадження і застосування бойового імунітету (з урахуванням досвіду США та інших країн-членів НАТО); належної реалізації державно-правових гарантій соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей тощо;

3) забезпечено становлення права національної безпеки та відновлення військового права (було скасоване як наукова спеціальність у 2001 р.), надано сприяння започаткуванню операційного права у системі військового права відповідно до стандартів НАТО;

4) отримано визнання Інституту як провідної наукової установи в Україні в галузі інформаційного права, права національної безпеки та військового права, розгорнуто підготовку здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні у вказаних галузях зі спеціальності D8 – Право;

5) започатковано системні дослідження правових проблем становлення і розвитку суспільних відносин, пов'язаних із розробленням і запровадженням імерсивних технологій та штучного інтелекту, систематизації реальних і потенційних загроз застосування ІІІ, захисту безпеки людини, суспільства і держави у цій сфері, а також підготовки спільно з Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки базових законопроектів з питань штучного інтелекту та безпеки;

7) сформовано і забезпечено подальший розвиток наукових шкіл: «Інформаційного права»; «Права національної безпеки та військового права»; «Правового забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки»; «Правової інформатики та соціально-правового моделювання»; «Захисту прав, свобод та безпеки людини в інформаційній сфері»;

8) забезпечено взаємодію з Апаратом і профільними комітетами Верховної Ради України (з питань національної безпеки, оборони та розвідки; з питань правової політики; з питань правоохоронної діяльності; з питань цифрової трансформації; з питань освіти, науки та інновацій та ін.), іншими органами державної влади, суб'єктами сил безпеки і оборони щодо підготовки й надання інформаційно-аналітичних матеріалів, висновків науково-правових експертиз та розвитку національного законодавства, проведення тренінгів зі слідчими та прокурорами з питань міжнародного гуманітарного права, виявлення, документування та розслідування

міжнародних злочинів (воєнних злочинів, злочинів агресії та геноциду, злочинів проти людяності), скоєних рф в Україні;

9) отримано визнання Інституту серед країн-членів ЄС. Зокрема, у 2022 році, з початком війни рф проти України, *Інститут отримав запрошення та пройшов процедуру включення до Мережі партнерів Проекту з протидії гібридним загрозам (EU-HYBNET), що функціонує під егідою Європейського центру передового досвіду з протидії гібридним загрозам (European Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats, Hybrid COE, м.Хельсінкі, Фінляндія), який входить до структури Європейської Комісії. До числа партнерів EU-HYBNET включено 93 державні органи країн-членів ЄС (у сфері безпеки, оборони та іноземних справ), наукових (академічних) закладів, міждержавних, неурядових та громадських організацій, представників бізнесу та промисловості країн Європейського Союзу.*

3. Ризики і загрози реалізації Стратегії розвитку ДНУ ІБП НАПрН України у 2026 – 2030 роках.

Комплексний аналіз-прогноз реальних і потенційних проблем розвитку науки і техніки, НАН України і національних галузевих академій наук, зокрема НАПрН України, свідчить, що до основних ризиків і загроз реалізації Стратегії та розвитку Інституту у 2026 – 2030 роках слід віднести:

1) проблеми забезпечення безпеки:

- загрози життю і здоров'ю працівників в умовах війни та обстрілів рф;
- обмеження в організації наукової, науково-технічної та іншої статутної діяльності, пов'язані з дією правового режиму воєнного стану;
- загроза знищення або пошкодження об'єктів наукової інфраструктури внаслідок обстрілів рф;
- періодичні аварійні та планові вимикання електро-, водо- й теплопостачання через пошкодження та руйнування об'єктів критичної інфраструктури внаслідок обстрілів рф;

2) проблеми формування та реалізації державної політики в галузі науки і техніки:

- відсутність національної стратегії розвитку наукової і науково-технічної діяльності в контексті реалізації стратегічних цілей в галузі безпеки та оборони, повоєнного відновлення і розвитку, європейської та євроатлантичної інтеграції України;
- проблеми правового визначення пріоритетних напрямів фундаментальних і прикладних досліджень та відсутність цільового державного замовлення на виконання наукових робіт в галузі права;
- відсутність дієвих державних механізмів упровадження результатів фундаментальних досліджень у практичну діяльність та спроби покладання цих функцій на наукові установи;

- наявність складної, багаторівневої системи управління, надмірне адміністрування та бюрократизація наукової сфери, що знижує ефективність наукової і науково-технічної діяльності;

- ігнорування особливостей та специфіки правничих досліджень при затвердженні методик оцінювання ефективності діяльності наукових установ і реальних потреб органів державної влади та судової системи в науково-правових висновках;

- стислі строки проведення державної атестації, технічні збої під час оброблення показників, сумніви щодо відкритості відбору експертів і рівня їх фахової компетентності, відсутність належних механізмів верифікації результатів оцінювання;

- надмірна кількість позапланових і тривалих перевірок з боку державних контролюючих органів, що негативно позначається на морально-психологічному стані та ефективності діяльності Трудового колективу Інституту;

3) *ризики втрати наукового (кадрового) потенціалу:*

- зниження престижу наукової діяльності, зменшення суспільного інтересу до академічної науки та важливості її розвитку в інтересах людини, суспільства і держави;

- міграція наукових кадрів, зокрема відтік висококваліфікованих учених за кордон та їх інтеграція в іноземні наукові установи або перехід у непрофільні сфери діяльності внаслідок воєнних дій;

- скорочення чисельності молодих дослідників і порушення процесів відтворення наукових кадрів;

- ускладнена процедура вступу до аспірантури, що негативно впливає на оновлення кадрового потенціалу наукових установ;

4) *проблеми фінансового забезпечення наукової сфери:*

- обмежене бюджетне фінансування наукової сфери, що створює реальні ризики втрати наукового потенціалу та зниження конкурентоспроможності української науки, не відповідає національним інтересам і законодавчо визначеним стратегічним цілям у сферах національної безпеки, повоєнного відновлення та євроінтеграції України;

- скорочення видатків на проведення наукових досліджень та недостатній рівень диверсифікації джерел фінансування наукової діяльності, зокрема через державні цільові програми та грантові механізми;

- низький рівень оплати праці наукових працівників внаслідок невиконання відповідних вимог законодавства, що не відповідає рівню кваліфікації вчених, складності наукових завдань та суспільній значущості наукової діяльності.

4. Керівні принципи, місія та візія ДНУ ІБП НАПрН України

4.1. *Керівні принципи* – це базові підходи щодо організації діяльності Інституту, шляхів її розвитку та реалізації статутних завдань.

Систему керівних принципів становлять: верховенство права; пріоритет прав і свобод людини; орієнтація на суспільний запит та відповідність національним інтересам; наукова об'єктивність і незалежність; самоврядність; академічна свобода; інтеграція науки та практики; відкрита наука; публічність і відкритість; професійна етика й академічна доброчесність; цілеспрямованість; гнучкість; інноваційність; інтегративність та узгодженість; моніторинг, оцінка та коригування; інклюзивність.

Верховенство права – діяльність ґрунтується на вимогах Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, забезпечує дотримання принципу рівності всіх перед законом, а також спрямована на зміцнення правової системи та забезпечення справедливості в усіх сферах діяльності.

Пріоритет прав і свобод людини – захист прав і свобод людини і громадянина як головної цінності та пріоритетного напрямку наукових досліджень.

Орієнтація на суспільний запит та відповідність національним інтересам – пріоритетність науково-правових досліджень, що відповідають актуальним потребам людини, суспільства і держави та розвитку правової системи, сприяють вирішенню соціально-правових проблем, формуванню та реалізації ефективної державної політики.

Наукова об'єктивність і незалежність – уся науково-дослідна діяльність здійснюється на основі поглибленого аналізу суспільних і правових явищ, незалежно від політичного чи ідеологічного впливу.

Самоврядність – здійснення діяльності на засадах виборності та колегіальності органів управління, самостійного визначення тематики фундаментальних наукових досліджень, формування організаційної структури, вирішення кадрових та науково-організаційних питань, здійснення міжнародних наукових зв'язків.

Академічна свобода – забезпечення свободи вибору тем досліджень, методів наукової діяльності та форм представлення результатів, без цензури і зовнішнього політичного чи економічного впливу, за умови дотримання академічної доброчесності, етичних і правових норм.

Інтеграція науки і практики – поєднання фундаментальних наукових досліджень з практичною діяльністю в галузі права з метою розвитку національного законодавства, правоохоронної діяльності, судової практики та правової системи в цілому.

Відкрита наука – спосіб організації наукової та науково-технічної діяльності, що передбачає забезпечення доступу до об'єктів дослідницької інфраструктури та одержаних наукових здобутків (крім відомостей з обмеженим доступом) з можливістю їх використання, обміну та поширення за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій з метою прискорення науково-технічного та суспільного розвитку, поглиблення співпраці між ученими, з дотриманням авторських і суміжних прав.

Професійна етика й академічна доброчесність – дотримання етичних і правових норм наукової та освітньої діяльності, забезпечення чесності, об'єктивності, прозорості й відповідальності під час проведення наукових досліджень, підготовки та оприлюднення їх результатів, протидія плагіату та фальсифікації результатів досліджень, запобігання порушенню академічної етики та конфліктів інтересів.

Цілеспрямованість – забезпечення реалізації візії, місії, стратегічних цілей і сталого розвитку установи.

Гнучкість – можливість адаптації до зміни обставин і нових викликів, ефективне реагування на непередбачувані ситуації, ризики та коригування планів-заходів.

Інноваційність – впровадження інновацій та новітніх технологій, стимулювання втілення нових ідей і рішень для досягнення ефективних результатів.

Інтегративність і узгодженість – ефективна взаємодія між органами управління, науковими підрозділами, тимчасовими творчими колективами для забезпечення їх синергії та результативної співпраці.

Моніторинг, оцінка та коригування – організація моніторингу та оцінки результатів наукової діяльності, внесення змін та оперативного реагування на виклики і загрози, мінімізація адміністрування.

Інклюзивність – забезпечення рівних можливостей для вчених різних гендерів, національностей та соціальних груп.

4.2. *Головною місією* Інституту в сучасних умовах відсічі збройної та інформаційної агресії проти України, трансформації систем національної, європейської та міжнародної безпеки, розвитку імерсивних технологій та штучного інтелекту є наукове і правове забезпечення модернізації суспільних відносин та визначення пріоритетних напрямів наукових досліджень і розвитку законодавства в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сферах національної безпеки і оборони України, а також сприяння формуванню і реалізації державної політики, діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органів, сил безпеки і оборони у вказаних сферах, розбудові громадянського суспільства, суверенної, демократичної, правової держави.

4.3. *Візія* – утвердження Інституту як провідної наукової установи та вітчизняного науково-експертного центру, діяльність якого забезпечує науково-правове супроводження формування та реалізації правової політики України, її європейського та євроатлантичного курсу, розвиток доктринальних засад правового забезпечення у сферах національної безпеки та оборони, в інформаційній сфері та сфері цифрової трансформації.

4.4. Реалізація вказаної місії та візії можлива за рахунок:

– подальшого розвитку Інституту як провідного вітчизняного науково-експертного центру з правових питань формування та реалізації державної

політики в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сферах національної безпеки і оборони України;

- підготовки рекомендацій щодо вдосконалення практичної діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, правоохоронних органів, сил безпеки та оборони України;

- зміцнення наукового потенціалу Інституту та розширення предметної сфери фундаментальних і прикладних наукових досліджень, спрямованих на пріоритетні для суспільства і держави напрями розвитку науки і техніки, а також подальше забезпечення координації таких досліджень;

- активізації науково-експертної та науково-методичної роботи задля підвищення якості нормотворчої і правозастосовної діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів та органів суду, сил безпеки і оборони України;

- інтеграції Інституту в міжнародний науковий та Європейський дослідницький простір, подальшого розширення міжнародного співробітництва у науковій, освітній та інноваційній діяльності;

- забезпечення професійного зростання та розвитку наукового потенціалу Інституту відповідно до сучасних світових стандартів.

5. Основні завдання Інституту та пріоритетні напрями наукових досліджень на 2026 – 2030 роки.

5.1. Основні завдання Інституту на 2026 – 2030 роки:

1) формування пропозицій та участь у реалізації державної політики з питань проведення наукових досліджень і розробок в галузі держави і права; наукового забезпечення становлення і розвитку інформаційного суспільства та суспільства знань, цифрової трансформації та інноваційного розвитку України; захисту прав, свобод та безпеки людини в інформаційній сфері; правового регулювання суспільних відносин у сфері забезпечення національної, інформаційної, кібернетичної, воєнної та міжнародної безпеки;

2) організація та проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових і науково-технічних (експериментальних) розробок з актуальних проблем держави і права, інформаційного права, права національної безпеки, військового права та міжнародного гуманітарного права згідно з напрямками діяльності Інституту;

3) вивчення особливостей, тенденцій і закономірностей розвитку суспільних відносин в інформаційній, безпековій та інформаційно-комунікаційній сферах життєдіяльності людини, суспільства, держави та міжнародної спільноти, пов'язаних із впровадженням новітніх цифрових технологій та штучного інтелекту; підготовка пропозицій щодо їх правового врегулювання та розробки відповідних проектів законів, стратегій, концепцій і програм; сприяння впровадженню сучасних методів і засобів обробки даних, інформаційних технологій, ресурсів, продукції та послуг;

4) взаємодія з профільними комітетами та підрозділами Апарату Верховної Ради України з питань законотворчої діяльності, розвитку складових електронного парламенту і парламентського контролю; підтримання інформаційних ресурсів в галузі держави і права та формування єдиної системи нормативно-правової інформації органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

5) участь в організації наукового та інформаційно-аналітичного забезпечення за напрямками правотворчої діяльності в контексті євроінтеграції, внутрішньої реформи та підвищення інституційних спроможностей Верховної Ради України; розробка практичних рекомендацій щодо правового забезпечення і вдосконалення діяльності Верховної Ради України та інших органів державної влади, суб'єктів сектору безпеки і оборони України;

6) взаємодія з Урядовим офісом європейської та євроатлантичної інтеграції, суб'єктами сектору безпеки і оборони з питань правового забезпечення національної та міжнародної безпеки, євроатлантичної інтеграції, реалізації програм Україна – НАТО, розвитку системи стратегічних комунікацій і демократичного контролю над сектором безпеки і оборони України;

7) проведення наукових, правових та судових експертиз; надання наукових, науково-технологічних та інших послуг відповідно до законодавства; виконання замовлень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів, установ, підприємств та організацій згідно з профілем діяльності Інституту; участь у науковому забезпеченні їх правотворчої і правозастосовної діяльності;

8) формування і розвиток наукових шкіл згідно з профілем діяльності Інституту; розроблення нових напрямів та пріоритетів досліджень; здійснення науково-педагогічної діяльності; участь у перепідготовці та підвищенні кваліфікації працівників Апарату і комітетів Верховної Ради України та інших державних органів, органів місцевого самоврядування, закладів, установ, підприємств та організацій; підготовка магістрів і докторів філософії за спеціальністю D8 – Право та докторів юридичних наук згідно з профілем діяльності Інституту;

9) консолідація інтелектуального потенціалу експертів, вчених та науково-педагогічних працівників, залучення їх до діяльності Координаційного бюро з інформаційного права та інформаційної безпеки НАПрН України, а також Науково-координаційного центру військового права, права національної та міжнародної безпеки НАПрН України, науково-організаційне забезпечення яких покладено на Інститут; підтримка талановитих учених і наукової діяльності молоді в галузі права;

10) здійснення системного моніторингу національних та міжнародних грантових програм, конкурсів та ініціатив, що відповідають профілю діяльності Інституту, зокрема, програм Національного фонду досліджень

України, Європейської Комісії у межах програми Горизонт Європи, програм НАТО, а також інших національних та міжнародних грантових, донорських та науково-дослідних ініціатив;

11) сприяння розвитку юридичної науки та освіти, поширенню наукових знань в галузі права та інтеграції вітчизняної правової науки у світовий науковий і європейський дослідницький простір.

5.2. Пріоритетні напрями фундаментальних і прикладних наукових досліджень з питань *правового забезпечення в інформаційній сфері та сфері інформаційної безпеки*:

1) інформація та інформаційна сфера як об'єкти права, теорія, методологія і напрями розвитку інформаційного права; філософські й теоретико-правові основи розвитку суспільних відносин в умовах розбудови і розвитку інформаційного суспільства та суспільства знань;

2) захист прав, свобод, приватності життя та безпеки людини в інформаційній сфері в умовах поширення інформаційних (цифрових) технологій та штучного інтелекту, розвитку національного та глобального інформаційного простору;

3) правові засади формування та реалізації державної політики в інформаційній сфері та сфері інформаційної безпеки, розвитку системи державного управління та регулювання суспільних відносин в інформаційному та кіберпросторі;

4) правові основи забезпечення інформаційної безпеки як однієї з основних функцій держави; актуальні проблеми розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки, боротьби з кіберзлочинністю, кібершпигунством, інформаційним та кібертероризмом;

5) правовий режим інформації, інформаційних ресурсів, продукції і послуг; правове забезпечення формування національних інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури і доступу до них; право власності в інформаційній сфері; інформаційне законодавство і напрями його розвитку в контексті європейської та євроатлантичної інтеграції України;

6) правове забезпечення захисту персональних даних, інформації з обмеженим доступом і технічного захисту інформації; правові засади забезпечення когнітивної безпеки, запобігання і протидії інформаційній агресії, дезінформації, інформаційним та психологічним операціям, іноземним інформаційним маніпуляціям та втручанням (FIMI), а також іншим негативним інформаційно-психологічним впливам та впливам інформаційних технологій на шкоду людині, суспільству, державі та міжнародному правопорядку;

7) правове забезпечення функціональних напрямів інформаційної діяльності (адміністративних послуг і доступу до публічної інформації; документообігу і державної статистики; медіа та реклами; видавничої, бібліотечної, архівної і музейної справи; інформаційної діяльності в галузях

освіти і науки, культури і мистецтв, в економічній, фінансовій, банківській та інших сферах);

8) правові основи інформаційної діяльності Верховної Ради України та інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів, сил безпеки та оборони, закладів, установ, підприємств та організацій різних форм власності, неурядових організацій та інших інститутів громадянського суспільства;

9) правові засади розвитку національних медіа та інтернет-ресурсів; захисту прав і свобод професійної діяльності журналістів; запобігання інформаційному насильству, інформаційній експансії та монополізації національного інформаційного простору; утвердження в національному інформаційному просторі духовних, культурних і моральних цінностей Українського народу;

10) основи соціально-правового моделювання, системної інформатизації правотворчої, правозастосовної і правоосвітньої діяльності, розвитку цифрової демократії та електронного управління. Проблеми впровадження й розвитку інформаційно-правових підсистем електронного парламенту та е-урядування, електронних систем і баз даних в галузі держави і права в контексті повоєнного відновлення і розвитку України;

11) історія інформаційного права і правового регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері; проблеми юридичної відповідальності, попередження, виявлення і припинення злочинів та інших правопорушень в інформаційній сфері;

12) інформаційне право зарубіжних країн, порівняльне законодавство в інформаційній сфері; гармонізація та імплементація норм правових актів Європейського Союзу та міжнародного інформаційного права в законодавство України; правові засади міжнародного співробітництва в інформаційній сфері.

5.3. Пріоритетні напрями фундаментальних і прикладних наукових досліджень з питань *правового забезпечення у сфері цифрової трансформації та інновацій*:

1) теоретико-правові основи формування і розвитку суспільних відносин у сфері цифрової трансформації та інновацій; теорія, методологія і напрями правового забезпечення цифрової трансформації та інноваційного розвитку у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства, держави та міжнародної спільноти;

2) правові засади формування і реалізації державної політики у сфері цифрової трансформації та інновацій, розвитку системи державного управління у цій сфері та впровадження технологій у сфері урядування (govtech); правове регулювання створення та виробництва складових систем та засобів цифрової трансформації, розвитку цифрової інформаційної інфраструктури, ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом;

3) теоретико-методологічні основи формування та розвитку законодавства і права у сфері розроблення, впровадження і застосування штучного інтелекту та робототехніки;

4) правовий режим проєктування, виробництва, застосування і забезпечення безпеки сучасних систем і засобів цифрової трансформації та їх основних складових (імерсивних технологій, технологій Інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних», електронних комунікацій та соціальних мереж);

5) правові засади становлення інтегрованих цифрових платформ та функціонування опорних кластерів розвитку для проведення цифрової трансформації у банківській сфері, промисловості, енергетиці, аерокосмічній галузі, сільському господарстві, «розумному» містобудуванні, у системі охорони здоров'я, науці, освіті та інших галузях;

6) проблеми правового регулювання з питань застосування автономних (безпілотних) транспортних засобів на основі використання технологій штучного інтелекту (автомобілів, літальних апаратів, морських і річкових суден тощо) з урахуванням прогнозованих змін міжнародного права про відкрите море, дорожній рух, цивільну авіацію;

7) напрями розвитку національного законодавства щодо ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом, впровадження імерсивних технологій, технологій Інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних», а також забезпечення контролю та незалежних оцінок у сфері цифрових технологій і послуг;

8) теоретико-правові основи захисту прав та безпеки людини, суспільства і держави в умовах застосування штучного інтелекту, робототехніки, хмарних технологій обчислення, технологій блокчейну, соціальних мереж, а також визначення юридичної відповідальності за правопорушення у цій сфері;

9) законодавство зарубіжних країн, порівняльне законодавство у сфері цифрової трансформації; гармонізація та імплементація норм правових актів Європейського Союзу та міжнародного права в законодавство України; правові засади розвитку транскордонних цифрових сервісів та міжнародного співробітництва у сфері цифрового майбутнього.

5.4. Пріоритетні напрями фундаментальних і прикладних наукових досліджень з питань **правового забезпечення у сферах національної безпеки та оборони:**

1) теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки та оборони, захисту прав та безпеки людини і громадянина, суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності України;

2) теоретичні та міжнародно-правові основи формування і розвитку системи гарантій суверенітету, територіальної цілісності, національної безпеки і оборони України в контексті збройної агресії РФ, трансформації систем національної, колективної та міжнародної безпеки;

3) правові засади формування та реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони; розвитку систем забезпечення національної та воєнної безпеки, реформування і розвитку суб'єктів сил безпеки і оборони та оборонно-промислового комплексу; застосування цифрових інновацій, штучного інтелекту, інноваційних систем озброєння, безпілотних систем і робототехніки у сфері оборони, а також сучасних інструментів здобуття та обробки даних (OSINT, HUMINT, SOCMINT, SIGINT, GEOINT, FININT, CYBINT, MEDINT) для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності суб'єктів сектору безпеки і оборони;

4) теоретичні основи розвитку права національної безпеки, права міжнародної безпеки, військового права та міжнародного гуманітарного права; методологічні та прикладні засади розвитку законодавства з питань національної безпеки і оборони, правового забезпечення організації та діяльності сил безпеки і оборони та недержавних суб'єктів сектору безпеки як складової системи забезпечення національної безпеки України;

5) правові основи забезпечення національної безпеки і захисту національних інтересів у зовнішньо- і внутрішньополітичній сферах, у сфері державної безпеки, у сферах воєнної безпеки та охорони державного кордону; модернізація правової політики України щодо стратегій економічної, енергетичної та екологічної безпеки в умовах глобальних і регіональних трансформацій та повоєнного відновлення України;

6) проблеми боротьби з тероризмом та екстремізмом, організованою злочинністю і корупцією, протидії злочинам проти основ національної безпеки, проти встановленого порядку несення військової служби, проти миру і безпеки людства та міжнародного правопорядку; виявлення, документування та розслідування скоєних РФ воєнних злочинів, злочинів агресії та геноциду, злочинів проти людяності та екоциду; міжнародно-правові механізми притягнення держави-агресора до відповідальності за скоєні злочини проти України, відшкодування збитків за рахунок суверенних та приватних активів РФ; формування української моделі перехідного правосуддя;

7) правові засади протидії колабораціонізму, виявлення та припинення колабораційної діяльності; проблеми захисту прав і безпеки громадян на тимчасово окупованих територіях, військовополонених та осіб, незаконно утримуваних державою-агресором; правове забезпечення діяльності сил безпеки і оборони на деокупованих територіях України; розвиток нормативно-правової бази у сфері протимінної діяльності та гуманітарного розмінування;

8) проблеми відновлення, організації та діяльності системи військової юстиції у складі військової поліції, військової прокуратури, адвокатури та

військових судів; розвиток законодавства з питань оперативно-розшукової, розвідувальної, контррозвідувальної та оперативно-бойової діяльності;

9) теоретичні основи розвитку операційного права у системі військового права; правові проблеми застосування і розвитку інституту «бойового імунітету» та юридичної відповідальності військового командування оперативного, оперативно-тактичного і тактичного рівня за наслідки управлінської діяльності в ході воєнних та бойових дій відповідно до стандартів країн-членів НАТО;

10) правові засади формування ефективних механізмів мотивації до служби в органах сектору безпеки і оборони України; реалізації державних гарантій правового та соціального захисту військовослужбовців, працівників органів правопорядку, осіб, звільнених з полону, ветеранів та членів їхніх сімей; комплексного соціального, медичного і психологічного забезпечення та реабілітації зазначених осіб у разі поранення (контузії, каліцтва) чи захворювання під час військової служби, виконання завдань із забезпечення безпеки і оборони України; нормативно-правове забезпечення реінтеграції та професійної адаптації ветеранів війни до цивільного життя;

11) правові аспекти забезпечення демократичного цивільного контролю за діяльністю державних і недержавних суб'єктів сектору безпеки і оборони, органів правопорядку та прокуратури; організаційно-правові засади цивільно-військового співробітництва, становлення і розвитку системи стратегічних комунікацій сектору безпеки і оборони та євроатлантичної інтеграції України;

12) правові проблеми гарантування безпеки України, міжнародного співробітництва з питань безпеки, формування і розвитку систем регіональної (субрегіональної) та міжнародної безпеки, гармонізації національного законодавства з нормами міжнародного права, законодавством ЄС і стандартами НАТО в галузі безпеки та оборони.

6. Розвиток наукового потенціалу та організаційних спроможностей Інституту

6.1. З метою розвитку Інституту та реалізації визначених завдань і функцій з питань наукової, науково-технічної та освітньої діяльності Інститут:

1) розробляє пріоритетні напрями правових досліджень в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та інновацій, у сферах національної безпеки і оборони, здійснює заходи з організації та координації наукових досліджень згідно з профілем діяльності Інституту;

2) складає, затверджує і виконує плани науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, вирішує питання їх кадрового, фінансового та іншого ресурсного забезпечення;

3) вивчає, аналізує та узагальнює досягнення сучасної науки в галузі

історії, філософії і права, у сферах цифрової трансформації та інновацій, суспільних відносин за напрямками інформаційної діяльності, захисту прав, свобод і безпеки людини, національної та міжнародної безпеки, визначає можливості їх використання, бере участь у розробці та реалізації державної політики в інформаційній та безпековій сферах, міжнародних програм співробітництва;

4) здійснює підготовку на виконання доручень Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, НАПрН України та/або за власною ініціативою прогнозів, інформаційно-аналітичних матеріалів, пропозицій, рекомендацій з питань безпеки та оборони, повоєнного відновлення, суспільно-політичного, соціально-економічного, науково-технічного, інноваційного та гуманітарного розвитку держави згідно з напрямками діяльності Інституту;

5) бере участь в опрацюванні та здійсненні незалежної наукової оцінки проектів стратегічних документів (доктрин, концепцій, стратегій, програм, планів тощо), розробці проектів законів та інших нормативно-правових актів;

6) проводить наукові експертизи проектів законів та інших правових актів, програмних документів і рішень державних органів та органів місцевого самоврядування; здійснює наукові та науково-технічні експертизи програм, проектів, науково-дослідних робіт, а також науково-правові та судові експертизи; надає експертні висновки;

7) сприяє розвитку складових електронного парламенту та електронного управління в системі органів державної влади та органів місцевого самоврядування; формує, запроваджує та підтримує функціонування електронних систем і баз даних в галузі права;

8) бере участь та здійснює підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів; підготовку магістрів, докторів філософії та докторів наук відповідно до законодавства і напрямів діяльності Інституту; створює спільно з вищими навчальними закладами спеціалізовані кафедри для підготовки фахівців за кваліфікаційним рівнем магістра та (або) доктора філософії;

9) створює на договірних засадах наукові та навчально-наукові підрозділи (лабораторії, центри) та державні ключові лабораторії спільно з іншими науковими установами та/або вищими навчальними закладами (університетами, академіями, інститутами) та може розміщувати ці підрозділи на їх базі, а також засновує відповідно до законодавства вищі навчальні заклади за профілем наукової діяльності (галузі знань) Інституту;

10) створює у встановленому законодавством порядку спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук і доктора філософії за спеціальностями відповідно до напрямів діяльності Інституту з правом приймати остаточне рішення щодо присудження наукових ступенів акредитованими спеціалізованими вченими радами;

11) організовує, проводить і бере участь у наукових конференціях, симпозіумах, семінарах, «круглих столах», творчих конкурсах та інших заходах, у т.ч. міжнародних; надає приміщення для презентації результатів досліджень, проведення наукових, державних і громадських заходів;

12) здійснює редакційну та видавничу діяльність, публікує результати наукових досліджень, наукові журнали та інші видання, виступає відповідно до законодавства засновником (співзасновником) друкованих та онлайн-медіа, наукових видавництв, наукових журналів і видань;

13) проводить обмін друкованими виданнями та іншими видами носіїв інформації з науковими установами, закладами вищої освіти, бібліотеками та інформаційними центрами, а також з іншими закладами, установами, підприємствами, організаціями і фондами в Україні й за кордоном;

14) здійснює науково-організаційне забезпечення діяльності Науково-координаційного центру військового права, права національної та міжнародної безпеки НАПрН України, Координаційного бюро з інформаційного права та інформаційної безпеки НАПрН України, Представника НАПрН України при Апараті Верховної Ради України та інших структур за рішенням президії НАПрН України;

15) бере участь у конкурсах для одержання грантів на проведення досліджень, конкурсах наукових робіт, проектів, заявок на підготовку законопроектів і розробку наукових проблем тощо; здійснює інформаційно-аналітичну, нормотворчу, науково-експертну та інші види діяльності, визначені законодавством і Статутом Інституту;

16) встановлює та підтримує міжнародні зв'язки для використання світового досвіду в інформаційній, безпековій та правовій сферах; бере участь у реалізації міжнародних програм та бере участь у співпраці з представниками консультативної місії ЄС в Україні, офісу НАТО в Україні, Центру інформації і документації НАТО в Україні, ОБСЄ, регіонального представництва ООН та з іншими організаціями.

6.2. З метою правового забезпечення та подальшого розвитку інформаційної сфери та сфери цифрової трансформації, сфери національної безпеки і оборони в Інституті розвиваються *наукові школи*:

- «Інформаційного права»;
- «Права національної безпеки та військового права»;
- «Правового забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки»;
- «Правової інформатики та соціально-правового моделювання»;
- «Захисту прав, свобод та безпеки людини в інформаційній сфері».

Водночас, здійснюються дослідження і заходи, спрямовані на формування наукових шкіл щодо:

- правових основ розбудови суспільства знань;

– правового забезпечення у сфері штучного інтелекту.

6.3. Для подальшого формування і розвитку наукових шкіл та інноваційних напрямів досліджень при Інституті створюються та функціонують (на громадських засадах) **центри (за напрямками наукової діяльності)**:

1) *Центр філософії інформаційного права, інформаційного суспільства та суспільства знань* (керівник – Дзьобань О.П., доктор філософських наук, професор);

2) *Центр захисту прав та безпеки людини в інформаційній сфері* (керівник – Радзієвська О.Г., кандидат юридичних наук, старший дослідник);

3) *Центр соціогуманітарної інформології та інформаційної культури* (керівник – Беляков К.І., доктор юридичних наук, професор);

4) *Центр інформаційного та соціально-правового моделювання* (керівники – Ланде Д.В., доктор технічних наук, професор; Фурашев В.М., кандидат технічних наук, доцент, старший науковий співробітник);

5) *Центр правових проблем цифрової трансформації* (керівник – Корж І.Ф., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник);

6) *Центр правового забезпечення у сфері штучного інтелекту* (керівник – Дубняк М.В., кандидат юридичних наук, старший дослідник);

7) *Центр права національної та міжнародної безпеки* (керівник – Ірха Ю.Б., кандидат юридичних наук, доцент);

8) *Центр правового забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки* (керівник – Довгань О.Д., доктор юридичних наук, професор);

9) *Центр військового права та воєнної безпеки* (керівник – Богуцький П.П., доктор юридичних наук, доцент);

10) *Центр міжнародного гуманітарного права та перехідного правосуддя* (керівники – Короткий Т.Р., кандидат юридичних наук, доцент; Хендель Н.В., кандидат юридичних наук, доцент).

6.4. При Інституті також функціонує **Центр науково-правових експертиз** (керівник – Савінова Н.А., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник; координатори діяльності центру – Заславська Л.В., Лебединська О.В.). Центр забезпечує надання послуг (на договірних засадах) відповідно до законодавства на замовлення державних органів, органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб щодо:

1) проведення незалежної наукової оцінки проектів стратегічних документів (доктрин, концепцій, стратегій, програм, планів тощо);

2) надання консультаційних послуг з питань нормотворчої, правозастосовної і правоосвітньої діяльності;

3) проведення наукових експертиз проектів нормативно-правових актів, програм та науково-дослідних робіт;

4) проведення науково-правових експертиз, надання експертних висновків.

6.5. З метою підтримання і розвитку фундаментальних наукових досліджень на світовому рівні, здійснення нових перспективних міждисциплінарних напрямів наукових досліджень і розробок в інформаційній, цифровій та безпековій сферах, координації спільної діяльності та ефективного використання фінансових, матеріально-технічних, кадрових ресурсів за визначеним напрямом досліджень і розробок, за ініціативою Дирекції та рішенням Вченої ради Інституту можуть утворюватися спільно з іншими закладами і установами *Державні ключові лабораторії* з правами юридичної особи або без надання таких прав, на підставі договору про спільну наукову діяльність (для об'єднання наукових груп наукових установ та/або університетів, академій, інститутів) відповідно до законодавства.

7. Взаємодія Інституту з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами та суб'єктами сектору безпеки і оборони України

7.1. Інститут взаємодіє з Апаратом Верховної Ради України, профільними комітетами Верховної Ради України та Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за такими основними напрямками:

1) організація наукового, інформаційно-аналітичного та експертного забезпечення за напрямками правотворчої діяльності згідно з рекомендаціями Місії Європейського Парламенту щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України;

2) сприяння розвитку складових електронного парламенту, парламентського контролю, підтримання інформаційних ресурсів в галузі законодавства і формування єдиної системи нормативно-правової інформації органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

3) науково-організаційне забезпечення діяльності представника Національної академії правових наук України при Апараті Верховної Ради України (на громадських засадах), на якого покладається координація наукових досліджень з питань законотворчої діяльності та організація взаємодії наукових установ та президії НАПрН України з підрозділами Апарату та комітетами Верховної Ради України;

4) сприяння діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з питань наукового і правового забезпечення захисту прав, приватності та безпеки персональних даних людини в контексті цифрової трансформації та розбудови інформаційного суспільства.

7.2. Інститут розвиває взаємодію та співпрацю з Урядовим офісом координації європейської та євроатлантичної інтеграції за такими основними напрямками:

1) організація наукового, науково-методичного та експертного забезпечення правотворчої діяльності, у т.ч. розроблення проектів стратегій, концепцій, програм та інших документів з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України;

2) участь у науковому забезпеченні адаптації законодавства України до права Європейського Союзу (*acquis* ЄС) та інформаційно-правовому забезпеченні оновлення глосарію термінів *acquis* ЄС;

3) правове забезпечення реалізації програм та інших актів з питань співробітництва України з НАТО, впровадження стандартів і рекомендацій НАТО у сфері національної безпеки і оборони;

4) правове забезпечення та сприяння розвитку системи стратегічних комунікацій сектору безпеки і оборони в контексті євроатлантичної інтеграції України;

5) забезпечення координації та взаємодії наукових установ і президії НАПрН України з Урядовим офісом з питань правового забезпечення євроатлантичної інтеграції України.

7.3. Інститут організовує взаємодію з Міністерством цифрової трансформації України, Міністерством культури України, Міністерством освіти і науки України за такими основними напрямками:

1) сприяння формуванню та реалізації державної інформаційної політики, державної політики з питань цифрової трансформації та державної політики з питань розвитку освіти, науки та інновацій;

2) участь у формуванні пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки в Україні;

3) наукове і правове забезпечення нормотворчої діяльності, участь у підготовці та проведенні наукових експертиз проектів законів, концепцій, стратегій і програм у вказаних сферах;

4) участь працівників Інституту у діяльності створених вказаними та іншими органами державної влади робочих та експертних груп, комісій та дорадчих органів.

7.4. Інститут розвиває взаємодію з Апаратом Ради національної безпеки та оборони України, Міністерством оборони України, Генеральним штабом Збройних Сил України та іншими суб'єктами сил безпеки і оборони України за такими основними напрямками:

1) сприяння формуванню і реалізації державної політики у сфері національної безпеки та оборони;

2) участь у законодавчому забезпеченні реформування і подальшого розвитку сил безпеки і оборони України;

3) сприяння впровадженню у Збройних Силах та інших військових формуваннях України стандартів країн-членів НАТО, зокрема, з питань правового забезпечення євроатлантичної інтеграції України, відновлення і розвитку системи військової юстиції (військової поліції, військової прокуратури та військового суду), гарантій соціально-правового захисту військовослужбовців та співробітників сил безпеки і членів їх сімей;

4) участь в опрацюванні міжнародно-правових проблем гарантування безпеки України, припинення розв'язаної РФ збройної агресії проти України, трансформації систем європейської та міжнародної безпеки.

8. Розвиток співробітництва Інституту з вищими навчальними закладами та іншими науковими установами.

8.1. Інститут згідно з наявними двосторонніми угодами (договорами, меморандумами) розвиває співробітництво в галузі освіти і науки з такими основними закладами і установами:

- Національним технічним університетом України «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського»;
- Національним юридичним університетом імені Ярослава Мудрого (Військово-юридичним інститутом та Інститутом підготовки юридичних кадрів для СБ України у складі університету);
- Київським національним університетом імені Тараса Шевченка (Військовим інститутом та Інститутом Управління державної охорони України у складі університету);
- Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова;
- Вінницьким державним педагогічним університетом імені Михайла Коцюбинського;
- Національним університетом «Одеська морська академія»;
- Національним університетом «Острозька академія»;
- Національним університетом оборони України;
- Національною академією Служби безпеки України;
- Національною академією Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького;
- Київським інститутом Національної гвардії України;
- Національним інститутом стратегічних досліджень;
- науковими установами НАН України і НАПрН України згідно з профілем діяльності Інституту та ін.

8.2. Співробітництво Інституту з вищими навчальними закладами і науковими установами здійснюється за такими основними напрямками:

1) забезпечення координації наукової і науково-педагогічної діяльності з питань правового забезпечення в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сфері національної безпеки і оборони;

2) створення на договірних засадах наукових і навчально-наукових підрозділів (лабораторій, центрів) та державних ключових лабораторій спільно з іншими науковими установами та/або вищими навчальними закладами (університетами, академіями, інститутами), заснування відповідно до законодавства вищих навчальних закладів за профілем наукової діяльності (галузі знань) Інституту;

3) створення спільно з вищими навчальними закладами спеціалізованих кафедр для підготовки фахівців за кваліфікаційним рівнем магістра та (або) доктора філософії;

4) організація і проведення наукових конференцій, симпозіумів, семінарів, «круглих столів», творчих конкурсів та інших заходів, у т.ч. міжнародних;

5) обмін друкованими виданнями та іншими видами носіїв інформації з науковими установами, закладами вищої освіти, бібліотеками та інформаційними центрами, а також з іншими закладами, установами, підприємствами, організаціями і фондами в Україні й за кордоном;

6) підготовка рекомендацій щодо визначення змісту компетентностей та кваліфікацій, які набуваються у процесі отримання освіти за напрямками «інформаційне право», «право національної безпеки», «військове право»;

7) відкриття спільних освітньо-професійних, освітньо-наукових та наукових програм за напрямками «інформаційне право», «інформаційна безпека», «кібербезпека», «національна безпека» та розробка методичних підходів щодо викладання відповідних курсів в межах вказаних програм;

8) організація і проведення стажування в Інституті наукових і науково-педагогічних працівників наукових установ і закладів вищої освіти;

9) проведення в Інституті практики для бакалаврів та магістрів спільно з закладами вищої освіти;

10) організація і проведення конкурсів молодих вчених та конкурсів магістрів в галузі інформаційного права, інформаційної і національної безпеки.

8.3. Інститут здійснює комплекс практичних заходів щодо формування спільних з вищими навчальними закладами структурних підрозділів та впровадження результатів фундаментальних наукових досліджень і розробок у навчальний процес, зокрема:

1) на базі *Навчально-наукового центру інформаційного права і правових питань інформаційних технологій*, створеного у складі Національного технічного університету України «КПІ імені Ігоря Сікорського» спільно з Інститутом розробляються і впроваджуються в освітній процес навчальні

курси, зокрема: *«Інформаційне право», «Інформаційна безпека», «Правові питання інформаційно-комунікаційних технологій», «Правові аспекти функціонування систем електронного управління (e-governance)» та ін.;*

2) на базі *Навчально-наукового центру прав і свобод людини в інформаційному суспільстві*, створеного у складі Українського державного університету імені Михайла Драгоманова спільно з Інститутом, у взаємодії з Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини опрацьовуються актуальні проблеми *захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері;*

3) на базі *Навчально-наукового центру інформаційно-правових проблем освіти та інноваційного розвитку*, створеного у складі Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського спільно з Інститутом, опрацьовуються актуальні проблеми *розвитку освіти в умовах інформаційного суспільства та суспільства знань, а також проблеми інноваційного розвитку регіону в контексті децентралізації влади в Україні;*

4) в Національній академії Служби безпеки України, Національному університеті оборони України, Національній академії Державної прикордонної служби України, Київському інституті Національної гвардії України та інших навчальних закладах суб'єктів сектору безпеки та оборони використовуються наукові здобутки Інституту для розробки і оновлення навчально-методичного забезпечення низки навчальних дисциплін, зокрема *«Інформаційне право», «Право національної безпеки», «Військове право», «Операційне право», «Організаційно-правові основи захисту інформації з обмеженим доступом», «Забезпечення інформаційної безпеки держави», «Забезпечення кібербезпеки» тощо;*

5) в Національному університеті *«Острозька академія»* використовуються наукові здобутки Інституту з питань *інформаційного права та інформаційної безпеки, правового забезпечення національної безпеки та оборони;*

6) у взаємодії з Національним університетом *«Одеська морська академія»* опрацьовуються питання щодо *розвитку освіти і науки в галузі морського права, морської безпеки та безпеки в Чорноморському регіоні.*

8.4. Інститутом спільно з апаратом президії НАПрН України також здійснюється моніторинг наукових досліджень в галузі юридичних наук і забезпечується формування та підтримання Баз даних *«Правова наука»*, що містить узагальнені відомості про затверджені теми і захищені дисертаційні дослідження з правової проблематики, які використовуються при організації роботи з аспірантами і докторантами в Україні.

9. Діяльність Інституту з популяризації знань за результатами проведених фундаментальних і прикладних наукових досліджень

9.1. Інститут здійснює популяризацію знань, результатів власних досліджень і розробок та провідних наукових здобутків у сфері

інформаційного права та цифрової трансформації, інформаційної та кібербезпеки, права національної безпеки та військового права за такими основними напрямками:

1) популяризація наукових досліджень та освітніх програм за напрямками «Інформаційне право», «Інформаційна безпека», «Право національної безпеки», «Військове право», «Міжнародне гуманітарне право» у тому числі шляхом пропагування наукових та науково-технічних досягнень, винаходів, нових сучасних технологій, внеску України у розвиток світової науки і техніки;

2) проведення тренінгів з представниками органів державної влади та місцевого самоврядування, правоохоронних органів та прокурорами, зокрема, з проблем міжнародного гуманітарного права, документування та розслідування скоєних рф в Україні міжнародних злочинів;

3) робота з мережами трансферу технологій, використання власних інформаційних ресурсів для роботи з авторами, винахідниками, освітою, наукою, бізнесом, пошук партнерів;

4) використання наявних в Інституті та розробка нових цифрових наукових та освітніх ресурсів;

5) популяризація наукових результатів та діяльності Інституту шляхом розширення входження наукових видань Інституту до міжнародних науково-метричних баз даних, надання вільного доступу до видань Інституту в електронній формі, розсилки їх до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, бібліотек провідних закладів вищої освіти і наукових установ України, держав-членів ЄС і НАТО;

6) розвиток інформаційних ресурсів та бібліотечних фондів Інституту, розробка спеціалізованих баз даних;

7) запровадження та реалізація просвітницьких проектів серед молоді, студентів і курсантів, аспірантів і докторантів;

8) підтримка діяльності, спрямованої на залучення студентської молоді до просвітницьких та наукових проектів, ініційованих або здійснюваних Інститутом;

9) пошук партнерів, у тому числі іноземних, з метою залучення до процесу популяризації знань в інформаційній, цифровій та безпековій сферах, підготовки та проведення відповідних тренінгів, курсів, програм.

9.2. Інститут реалізовує вказані завдання шляхом проведення цільових наукових заходів та дискусій, поширення друкованих видань, подальшого розвитку та підвищення ефективності використання Інтернет-ресурсів, соціальних мереж та ЗМІ.

10. Прикінцеві положення

10.1. Стратегія розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» на 2026 – 2030 роки схвалюється вченою радою або зборами наукових працівників Інституту і затверджується президією (бюро президії) Національної академії правових наук України.

10.2. Реалізація Стратегії забезпечується Інститутом у взаємодії з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами, суб'єктами сил безпеки та оборони, вищими навчальними закладами і науковими установами, підприємствами та організаціями, у т.ч. іноземними та міжнародними.

10.3. Зміни і доповнення до Стратегії вносяться дирекцією Інституту з урахуванням пропозицій наукових працівників, схвалюються вченою радою Інституту і затверджуються президією (бюро президії) НАПрН України.

Дирекція ДНУ ІБП НАПрН України